

gelig ikke rart for statsministeren at diskutere det konkret.

Men undrer det ikke statsministeren, at Göran Persson, den svenske statsminister, har været ude med meget bombastiske meldinger om det her direktiv? Hvordan kan det være, at statsministeren til pressen kan udtale, at der ikke er fare for danske løn- og arbejdsforhold i forbindelse med direktivet, når man har hørt, hvad den svenske statsminister har sagt, nemlig at det her i den nuværende udformning er aldeles uacceptabelt set ud fra et svensk synspunkt?

Jeg bliver nødt til at spørge statsministeren: Vil statsministeren ikke erkende, at i den nuværende udformning af direktivet er der ganske alvorlige problemer for lønmodtagerne og for forbrugere, og vil statsministeren garantere – og der mener jeg virkelig en garanti – at der under ingen omstændigheder med det her direktiv, når det er færdigt, bliver tale om forringelser af faglige og sociale rettigheder for lønmodtagerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu slap katten jo ud af sækken, for nu fik hr. Søren Søndergaard jo selv sagt, at når han har rejst spørgsmålet, er det bare, fordi der skal være parlamentsvalg den 13. juni, og så vil hr. Søren Søndergaard prøve at sprede sådan lidt skræmmekampagne her, lige inden der skal stemmes den 13. juni. Der er intet om det, hr. Søren Søndergaard siger.

Regeringen er selvfølgelig optaget af, at der bliver en sådan endelig udformning af direktivet, at der er sikkerhed for, at det ikke på nogen måde underminerer forholdene på det danske arbejdsmarked. Hvilken interesse skulle vi dog have i det?

Vi har den interesse, at det bliver nemmere at kunne sælge danske serviceydelser i andre lande, men vi har også den interesse, at hvis der er andre, der kommer og vil operere på det danske marked, jamen så sker det på de sædvanlige vilkår løn- og arbejdsmæssigt, som gælder her i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4060

5) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren kommentere påstandene i Amnesty Internationals rapport »Report 2004: War

on global values – attacks by armed groups and governments fuel mistrust, fear and division« om, hvad kampen mod terrorisme har betydet for globale menneskerettighedsværdier og menneskerettighederne generelt?»

Keld Albrechtsen (EL):

Et bærende tema i Amnesty Internationals årsrapport er kampen mod terrorismen og de følger, som den har vist sig at få med hensyn til menneskerettighederne. Menneskerettighederne krænkes naturligvis af terroristerne, men det beklagelige er, som det også fremgår af rapporten, at menneskerettighederne i terrorbekæmpelsens hellige navn også krænkes groft af de regeringer, der siger, at de bekæmper terror.

Det er gået så vidt, at generalsekretæren i det danske Amnesty International i en pressemeddelelse har skrevet, at regeringerne har mistet deres indre moralske kompas, de tilbageholder folk uden lov og dom, de udøver tortur osv., og vi ved jo desværre kun alt for godt, hvad det har ført med sig.

Mit spørgsmål er jo i virkeligheden, om det ikke bekymrer statsministeren med den forrælse af retssamfundet, som er blevet en konsekvens, og som altså belyses grundigt i rapporten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Amnesty Internationals årsrapport er en seriøs gennemgang af organisationens vigtige virksomhed til forsvar for menneskerettighederne, og samtidig er det en rystende skildring af krænkelser af menneskerettighederne overalt i verden.

I den sammenhæng har Amnesty International selvfølgelig også forholdt sig til terrorismen, som organisationen fordømmer uden forbehold. Bekæmpelse af international terrorisme er altså et helt nødvendigt led i forsvaret af de demokratiske værdier, herunder vore retssikkerhedsprincipper og menneskerettighederne.

Det er rigtigt, at kampen mod terrorismen medfører en række udfordringer for retssamfundet – det gør den bestemt – men det er regeringens faste overbevisning, og det er regeringens politik, at indsatsen mod terrorisme skal ske under fuld respekt for menneskerettighederne.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svaret, men det var, som om statsministeren kun fik læst den første side af svaret op, han nåede ikke frem til det konkrete.